ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՍԻՄԲԻՈԶ

Posted on February 20, 2011 by Keghart

Category: Opinions

Հարություն Առաքելյան, ՀՀ-ի քաղաքացի՝18 Փետրուար 2011

> *Քաղաքական Սիմբիոզը Իր Հուշագրով*
> *Խախտեց ՀՀ Կուսակցությունների Մասին Օրենքը*

Հետեւելով ներիշխանական զարգացումներին կարելի է փաստել, որ վարչակազմը հերթական անգամ օրինախախտում իրականացրեց՝ ստորագրելով եռակողմ հուշագիր 2013 թվականի ՀՀ Նախագահական ընտրությունների վերաբերյալ:

Հարություն Առաքելյան, ՀՀ-ի քաղաքացի՝18 Փետրուար 2011

> *Քաղաքական Սիմբիոզը Իր Հուշագրով*
> *Խախտեց ՀՀ Կուսակցությունների Մասին Օրենքը*

Հետեւելով ներիշխանական զարգացումներին կարելի է փաստել, որ վարչակազմը հերթական անգամ օրինախախտում իրականացրեց՝ ստորագրելով եռակողմ հուշագիր 2013 թվականի ՀՀ Նախագահական ընտրությունների վերաբերյալ:

Այս անգամ խախտվեց ՀՀ Կուսակցությունների մասին օրենքի 19-րդ հոդվածի 2-րդ ենթակետը, որտեղ գրված է, որ կուսակցությունները Նախագահի թեկնածուին հաստատում են իրենց համագումարներում՝պատվիրակների ընդհանուր թվի ձայների մեծամասնությամբ, ընտրություններից առնվազը մեկ ամիս առաջ ժամկետում: Փաստորեն արհամարվեց եւ սեփական կանոնադրությունը եւ շարքային կուսակցականների իրավունքը:
Այս ընդհանուր ֆոնին զավեշտալի է ունկնդրել նույն վարչակազմին սպասարկող մամուլի հորթային հրճվանքը, թե տեսեք գործող նախագահը ինչ շուստրիություն արեց ու իրեն ենթարկեց Գագիկ Ծառուկյանին իր ԲՀԿ-ով հանդերձ:
Անկեղծ ասած լսելով ԲՀԿ-ի ղեկավարի մեկնաբանությունը այլ տպավորություն ստացա: Նա պարզ ասեց, որ նախագահի թեկնածուին անդրադառնալու ենք 2012-ին կայանալիք խորհրդարանական ընտրություններից հետո, իսկ հիմա ուժեղացնում ենք գործող նախագահին հայտարարություն ստորագրելով, որպեսզի արտաքին հարաբերություններում ավելի հզոր զգա իրեն:

Փաստորեն լրիվ հակառակ պատկերն է՝ եթե գործող նախագահը այդքան ամուր էր իր դիրքերում ինչու էր այս երկարաշունչ օրինախախտ գործընթացը: Իսկ եթե նախագահին այդչափ թույլ էր, որ կարիք կար նրա դիրքերն ամրապնդելու, ապա բնական հարց է առաջանում, ինչու էր թույլ եւ երբ թուլացավ, երբ 2007թ-ին նրա ղեկավարած կուսակցությունը իր հավաքած ձայների քանակով դարձավ խորհրդարանական մեծամասնություն, 2008-ին Սերժ Սարգսյանը հաղթեց նախագահական ընտրություններում հենց առաջին փուլում, 2009-ին նրա ղեկավարած կուսակցությունը բացարձակ հաղթանակ տարավ Երեւանի ավագանու ընտրություններում:

Այո, ստորագրած փաստաթուղթը պայմանագիր չէր՝ այլ “բարի ցանկությունների” բառակույտ, մանավանդ այդտեղ բացակայում էր գալիք ընտրությունների կեղծիքների դեմ համատեղ պայքարին միտված ոևեւէ միտք: Այն դեպքում, երբ ընդամենը օրեր առաջ էր ԲՀԿ առաջնորդը խոսում մրցակցային պայմաններում անցկացվելիք ազատ արդար ընտրությունների անցկացման անհրաժեշտության մասին:

Ստացվում է վարչակազմի անհանգստության հիմանական սկզբնաղբյուրը Ռոբերտ Քոչարյանի վերջին հարցազրույցի վերջին նախադասությունն էր, որտեղ խոսվում էր ապագա ընտրությունների արդարացի անցկացման հրամայականի մասին, իսկ արդար ընտրությունների պարագայում մենք՝ ընտրողներս գոնե լավ գիտենք, թե ում կտանք մեր ձայները, որը հաստատ այօրվա վարչակազմինը չի լինի:

Անցած 20 տարիների ընթացքում վարչակազմի կողմից կրկնվում է նույն սխալ քաղաքականությունը մրցակից կուսակցությունների հանդեպ, այն է՝ չեզոքացնել, ստորացնել, պառակտել, սեւ քարոզչություն իրականացնել եւ հնարավորության դեպքում ամբողջությամբ վերացնել մրցակից քաղաքական կազմակերպությանը, փոխանակ առողջ մրցակցություն ծավալել հանդուրժողականության շրջանակներում, որն էլ հանդիսանում է քաղաքական համակարգի զարգացման միակ ուղին:

Բոլորին է անհրաժեշտ, որպեզի մրցակից կազմակերպությունը լինի կայացած ու ուժեղ: Սա միայն քաղաքականության մեջ չէ, այլ բնության հիմնական օրենքներից է: Նույն էր կացությունը ՀՀԾ-ի վարչակազմի տարիներին: Նույնը կրկնվեց, երբ Վազգեն Սարգսյանը գլխավորեց Հանրապետական կուսակցությունը: Կարեն Դեմիրճյանի քաղաքական ասպարեզ վերադառնալով հանրապետականները ստիպված եղան “ընկերանալ” նրանց հետ, քանի որ մրցակցության պարագայում տանուլ էին տալու “խաղը”:

Հեռու լինելով խոհափիլիսոփայական վերլուծություններ անելու մտադրությունից, ցանկանում էի աղմուկ հանած վերջին զարգացումների մեջ գտնել ժողովրդի շահը ու դերակատարությունը, որը այդպես էլ չգտա: Ստացվում է քաղաքական սիմբիոզ հադիսացող կոալիցիայի կողմից շրջանառության դրած հուշագիրը մարտահրավեր է հանրությանը, որի տեքստի մեջ բացահայտ ասվում է, որ բացառվում է որեւէ առաջընթաց մեր երկրում, քանի որ վերջիններս շարունակելու են իրենց ազգավեր գործունեությունը եւ դրան մասնակից են դարձնելու ԲՀԿ-ին:

Բոլորիս համար էլ պարզ է, որ քաղաքականության մեջ այն ինչ արհեստական է, չկա գաղափար եւ նվիրվածություն՝ երկար կյանք ունենալ չի կարող: